

investigació científica. Existeixen ja microscopis i aparells Roentgen construïts al país, i es comencen a produir electrocardiògrafs.

Tots aquests resultats—que hem exposat d'una manera sumaríssima — són una conseqüència de la gran atenció prestada pel Govern de la U. R. S. S., a tot allò que es refereix a la conservació de la salut de les masses treballadores.

En l'actualitat, només el Comissariat de Salut Pública de la República Socialista Soviètica Russa compta amb prop de 200 institucions científiques, la majoria de les quals es troben a la perifèria i a les regions nacionals.

Esmentarem, finalment, l'Institut de Medicina Experimental, fundat l'any 1932 pel Consell de Comissaris del Poble i que és, indubtablement, una de les institucions cridades a fomentar més considerablement els progressos de la ciència mèdica a la U.R.S.S. Aquesta remarcable institució concentra els treballs d'investigació científica per a l'estudi de l'home com a unitat biològica i social. No és solament la medicina la que hi està interessada. En la biologia existeix també un divorci entre les distintes esferes de la investigació i l'especialització, portada fins a l'extrem.

La forma sintètica de l'estudi és una necessitat vital, i en una societat de tendència socialista el centre de la seva orientació ha d'ésser, naturalment, l'home.

Si es té en compte el poc temps que porta d'existència l'Institut, no es pot ésser massa exigent. Això no obstant, s'han obtingut ja resultats positius no solament en sentit pràctic sinó també en el terreny de la metodologia concreta.

La ciència mèdica actual es recolza, en allò fo-

nemental, en la fisiologia científica, la qual no és tan vella com es podria suposar, i per això fóra una exageració afirmar que la medicina és integralment científica. Per aquest motiu, la medicina pràctica dels nostres dies es veu obligada a servir-se de mètodes i procediments diversos el caràcter científic dels quals no sempre és abastament fonamental i sovint es recolzen en l'empirisme. Però el bagatge de fets de la clínica, la qual es serveix dels materials enormes que li forneix un experimentador tal com la naturalesa, es té en compte, principalment, en el sentit de la utilització pràctica i no arriba, d'una manera sistemàtica, als laboratoris d'investigació.

Un dels objectius parcials que persegueix l'Institut de Medicina Experimental és la unió del laboratori i de la clínica, la conversió del clínic en home de laboratori i d'aquest en clínic. El metge pràctic ha de tenir una idea profunda dels processos fisiològics, i el material, il·limitadament divers, de la naturalesa, ha d'inquietar el pensament de l'investigador o enriquir-lo amb fets que hom no pot veure des de la seva taula o mirant al microscopi.

A mitjans de gener d'aquest any va celebrar-se a Moscú una conferència de les associacions mèdiques que realitzà un balanç dels resultats obtinguts durant aquests darrers temps i, molt especialment, de l'obra remarcable portada a cap, malgrat la seva creació recent, per l'Institut de Medicina Experimental. Les deliberacions d'aquesta conferència, que varen tenir un interès científic extraordinari, marcaran, indiscutiblement, un gran pas endavant en el camí del progrés de la medicina soviètica.